

عنوان مقاله:

مسئولیت کیفری شرب خمر از دیدگاه فقه امامیه و قانون جدید مجازات اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش ملی عدالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

خدیجه خوش الحان - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

یکی از محرمات در همه ادیان الهی، حرمت شرب خمر می باشد. الکل سبب می گردد عقل زائل گشته و آدمی از هدایت پرتو فروغ بزرگترین عطیه الهی محروم و راه کمال بر وی بسته شود و از آنجا که ملاک امتیاز آدمی بر سایر جانداران عقل او است؛ و بواسطه آن علم و دانش می اندوزد و همه ترقیات و پیشرفت های جوامع بشری ثمره دانش بشری است. پس پرداختن به مسأله حرمت شرب مسکرات از اهمیت ویژه ای برخوردار است. مستی از منظر حقوق نیز مورد توجه قرار گرفته است و حقوقدانان نیز از آن به عنوان یک عمل غیر قانونی و جامعه شناسان به عنوان یک ضد هنجار یاد می کنند. در قانون جدید مجازات اسلامی مصوب 1392 هم این عمل با تغییرات اندکی جرم شناخته شده است. این مقاله در دو فصل گردآوری شده بدین صورت که در فصل اول ادله ی اثبات شرب خمر از منظر اسلام را به صورت اجمالی بررسی نموده و فصل دوم را به دیدگاه حقوقی این مسأله اختصاص داده ایم. روش تحقیق نیز به صورت کتابخانه ای - اسنادی و توضیحی می باشد. نتیجه اینکه حرمت شرب مسکرات به خاطر مضرات جسمی و روحی انسان در دین مبین اسلام بنا نهاده شده و فقها با ادله مستدلی این حکم را اثبات نموده اند، و از آنجا که قانون مجازات کشور اسلامی ما نیز به تبع دستورات دین تبیین گردیده است پس شرب خمر جرمی است که برای آن مجازات کیفری در نظر گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

حد، خمر، سکر، مستی، مسکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525821>

